

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: SK-3Csp/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8622200163
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:8622200163.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudkyňou JUDr. Annou Frigovou v spore žalobkyne A. B., C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, XXX XX F., štátna občianka SR, zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátenejší názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpenému Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 53 255 739, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 145,48 eura s príslušenstvom a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Určuje, že úver zo Zmluvy o poskytnutie pôžičky č. 693910 zo dňa 26.6.2012 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 145,48 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 145,48 eura, počnúc od 17.2.2022 do zaplataenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o poskytnutie pôžičky č. 693910 zo dňa 26.6.2012 uvedená v časti Vyhlásenie klienta, v znení: „Súhlasím, aby Spoločnosť v zmysle zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon“) poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené v tejto Zmluve (ďalej len „údaje a informácie“) aj svojej ovládajúcej osobe Všeobecnej úverovej banke, a.s. (VÚB, a.s.) a jej dcérskym spoločnostiam, spoločnosti Intesa Sanpaolo, Taliansko za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VÚB, a.s., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu žiadosti, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok,“ je neprijateľnou zmluvou podmienkou.

IV. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach (SLPO) k Zmluve o poskytnutie pôžičky č. 693910 zo dňa 26.6.2012, v časti 6.

SK-3Csp/7/2022

-2-

Podmienky splácania, v bode 6.7, v znení: „Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať evidenčné číslo uvedené v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve. Neuvedenie správneho variabilného symbolu na príkaze k platbe sa považuje za neuhradenie Splátky so všetkými následkami s tým spojenými,“ je neprijateľnou zmluvou podmienkou.

V. Určuje, že zmluvné podmienky uvedené vo Všeobecných obchodných podmienkach (SLPO) k Zmluve o poskytnutie pôžičky č. 693910 zo dňa 26.6.2012, v časti 8. Priradenie platieb a započítanie, bod 8.1, v znení: „Spoločnosť je oprávnená započítať pohľadávky Spoločnosti voči pohľadávkam Klienta aj

vtedy, ak niektorá pohľadávka Spoločnosti ešte nie je splatná alebo bola premlčaná,“ sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

VI. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach (SLPO) k Zmluve o poskytnutie pôžičky č. 693910, zo dňa 26.6.2012 v časti 11. Poplatky, pokuty, sankčné úroky, bod 11.2, v znení: „Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V tento deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou,“ je neprijateľnou zmluvou podmienkou.

VII. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach (SLPO) k Zmluve o poskytnutie pôžičky č. 693910 zo dňa 26.6.2012 v časti 14. Všeobecné ustanovenia, v bode 14.24, v znení: „Klient a Povinný na jednej strane a Spoločnosť na strane druhej (Strany) sa dohodli, že všetky spory vzniknuté zo Zmluvy a /alebo Zmluvy o zabezpečení a v súvislosti s ňou budú riešené dohodou Strán. Ak nedôjde k dohode podľa predchádzajúcej vety akýkoľvek spor, nárok alebo rozpor vzniknutý zo Zmluvy a/alebo Zmluvy o zabezpečení alebo v súvislosti s ňou (vrátane všetkých otázok týkajúcich sa jej existencie, platnosti alebo ukončenia) budú rozhodované Stálym Rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie alebo Rozhodcovským súdom pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o. alebo Rozhodcovským súdom pri Slovenskej arbitrážnej komore, s.r.o. alebo príslušným všeobecným súdom,“ je neprijateľnou zmluvou podmienkou.

VIII. Žalobkyni priznáva proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 28.1.2022 domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, vydania bezdôvodného obohatenia 145,48 eura s príslušenstvom a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. Žalobu odôvodnila tým, že s právnym predchodcom žalovaného, spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., uzatvorila spotrebiteľskú zmluvu. Ide o Žiadosť a Zmluvu o poskytnutie pôžičky č. 693910, zo dňa 26.6.2012. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zanikla dňa 1.1.2018 SK-3Csp/7/2022

-3-

v dôsledku rozdelenia, pričom jej právnou nástupkyňou sa stala žalovaná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 400 eur, ktorý sa zaviazala žalovanému zaplatiť v 48 mesačných splátkach po 13,96 eura. V Zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba vo výške 32 %, RPMN vo výške 32 % a priemerná RPMN vo výške 46,52 %. Žalovanému na tento úver uhradila sumu 545,48 eura. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú uzatvorila ako spotrebiteľ s právnym predchodcom žalovaného, dodávateľom finančnej služby. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Konkrétne, podľa ZoSÚ, Zmluva musí okrem iného obsahovať druh spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. a/ ZoSÚ), dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ) a ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ). Zmluva o poskytnutie pôžičky č. 693910 zo dňa 26.6.2012 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/, f/ a j/ ZoSÚ. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1. Je potrebné zaoberať sa aj úrokom z úveru vo výške 32 % ročne. Úrok vo výške 32 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi a preto je neplatný. V tomto smere poukazuje na Priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, podľa ktorého na obdobný spotrebiteľský úver v období 06/2012 predstavovala priemerná úroková miera úroveň 11,38 %, t. j. takmer trojnásobne nižšia oproti posudzovanému úverovému vzťahu. Výška úrokov musí byť v súlade s dobrými mravmi. V opačnom prípade je takéto dojednanie o úroku

absolútne neplatné podľa § 39 OZ. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo/1/2019 zo dňa 31.7.2009). Vzhľadom na uvedené považuje ročnú úrokovú sadzbu uvedenú v Zmluve o poskytnutie pôžičky č. 693910 zo dňa 26.6.2012 vo výške 32 % za absolútne neplatnú. Vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poukazuje aj na to, že na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru postačuje neuvedenie čo i len jednej z náležitostí zmluvy vyžadovaných zákonom a dodáva, že podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. O podozrení, že sa žalovaný na jej úkor mohol bezdôvodne obohatiť, sa dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, o čom Prehlásenie zo dňa 6.9.2021 v prílohe predložila. Žalovanému na predmetný úver zaplatila sumu 545,48 eura, ako na to poukazuje vyššie. Pri poskytnutom úvere 400 eur sa teda žalovaný na jej úkor mohol bezdôvodne obohatiť o sumu 145,48 eura. Bezodôvodné obohatenie vo výške 145,48 eura pozostáva zo splátok uhradených od 18.7.2012 do 3.11.2014 a z časti splátky uhradenej dňa 3.11.2014 vo výške 13,96 eura (z toho časť 9,12 eura pripadá na istinu a časť 4,84 eura nad istinu poskytnutého úveru) a následných splátok uhradených od 20.11.2014 do 20.10.2016 v súhrnnej výške 140,64 eura.

2. Žalobkyňa v žalobe ďalej uviedla, že Zmluva o poskytnutie pôžičky č. 693910 zo dňa 26.6.2012 obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky: Neprijateľnú zmluvnú podmienku, v časti Vyhlásenie klienta, v znení: „Súhlasím, aby Spoločnosť v zmysle zákona č. 428/2002 SK-3Csp/7/2022

-4-

Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon“) poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené v tejto Zmluve (ďalej len „údaje a informácie“) aj svojej ovládajúcej osobe Všeobecnej úverovej banke, a.s. (VÚB, a.s.) a jej dcérskym spoločnostiam, spoločnosti Intesa Sanpaolo, Taliansko za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VÚB, a.s., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu žiadosti, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok.“ Je zjavne neprimerané, ak dodávateľ spotrebiteľovi predloží na podpis predformulovanú zmluvnú podmienku, podľa ktorej má spotrebiteľ udeliť široko koncipovaný súhlas s nakladaním s jeho osobnými údajmi po dobu 10 rokov po doručení na vrhu zmluvy a dokonca aj v prípade, ak zmluva vôbec nevznikne, tak tento súhlas ďalej trvá. Ukladanie takýchto povinností spotrebiteľovi nemá oporu v žiadnom zákone. Takýto súhlas forma ľne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav voľe spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne zakonom o ochrane osobných údajov požaduje. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právných a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ). Neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú vo Všeobecných obchodných podmienkach (SLPO), v časti 6. Podmienky splácania, v bode 6.7, v znení: „Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať evidenčné číslo uvedené v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve. Neuvedenie správneho variabilného symbolu na príkaze k platbe sa považuje za neuhradenie Splátky so všetkými následkami s tým spojenými.“ O neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky žalovaného poukazuje na rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 7Csp/35/2021, z 13.10.2021; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 20Csp/91/2020, zo 7.9.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19CoCsp/54/2020, z 10.6.2021; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 24Csp/26/2017, zo 4.4.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 18Co/90/2018, z 19.11.2018. Neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to vo Všeobecných obchodných podmienkach (SLPO) k Zmluve, v časti 8. Priradenie platieb a započítanie, bod 8.1, v znení: „Spoločnosť je oprávnená započítať pohľadávky Spoločnosti voči pohľadávkam Klienta aj vtedy, ak niektorá pohľadávka Spoločnosti ešte nie je splatná alebo bola premičaná.“ Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právných a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ) a § 581 ods. 2 OZ. Neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to vo Všeobecných obchodných podmienkach (SLPO) k Zmluve, a to v časti 11. Poplatky, pokuty, sankčné úroky, bod 11.2, v znení: „Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je

Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V tento deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou.“ Neprijateľnosť takto vymedzenej zmluvnej podmienky predstavuje skutočnosť, že dodávateľ s ňou zmluvnú pokutu individuálne nedojednal a táto spoľubuje značnú nerovnováhu v právných a povinnostiach zmluvných strán v neprospech nej ako spotrebiteľ. Zmluvná pokuta bola zakomponovaná do úverových podmienok na vopred pripravenom tlačive zo strany dodávateľa, pričom ja som ju nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť. K rozhodnutiam Okresného súdu Prešov, o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky žalovaného, poukazuje SK-3Csp/7/2022

-5-

na rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 12C/115/2016, z 25.4.2017; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 14Csp/96/2017, z 24.7.2020; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 19Csp/191/2018; z 24.06.2019; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 19Csp/127/2020, z 23.3.2021; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 29Csp/137/2018, z 01.04.2019; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 32Csp/217/2017, zo 14.12.2018. Neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú vo Všeobecných obchodných podmienkach (SLPO), v časti 14. Všeobecné ustanovenia, v bode 14.24, v znení: „Klient a Povinný na jednej strane a Spoločnosť na strane druhej (Strany) sa dohodli, že všetky spory vzniknuté zo Zmluvy a /alebo Zmluvy o zabezpečení a v súvislosti s ňou budú riešené dohodou Strán. Ak nedôjde k dohode podľa predchádzajúcej vety akýkoľvek spor, nárok alebo rozpor vzniknutý zo Zmluvy a/alebo Zmluvy o zabezpečení alebo v súvislosti s ňou (vrátane všetkých otázok týkajúcich sa jej existencie, platnosti alebo ukončenia) budú rozhodované Stálym Rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie alebo Rozhodcovským súdom pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o. alebo Rozhodcovským súdom pri Slovenskej arbitrážnej komore, s.r.o. alebo príslušným všeobecným súdom.“ K neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky žalovaného, poukazuje na rozhodnutia Okresného súdu Prešov, a to rozsudky sp. zn. 9C/7/2014, z 11.8.2014; 29C/368/2012, z 10.7.2013; sp. zn. 32Csp/116/2017, z 18.4.2018, Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7Csp/51/2018, z 5.6.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13Co/97/2019, z 9.6.2020; Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 10C/4/2014, zo 17.1.2018; Okresného súdu Poprad, sp. zn. 7C/193/2013, z 6.11.2013.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 16.3.2022 uviedol, že s podanou žalobou nesúhlasí a tvrdenia žalobkyne v plnom rozsahu popiera. Žalobkyňa sa podanou žalobou dovoľáva určenia, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 693910 zo dňa 26.6.2012 je bezúročný a bez poplatkov a vydania bezdôvodného obohatenia. Ako dôvod pre určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti uvádza absenciu povinnej náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch – druh spotrebiteľského úveru, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Na úvod poukázal na skutočnosť, že v súčasnosti nie je žalovaný v tomto konaní pasívne vecne legitimovaným subjektom, t. j. žaloba trpí procesnou vadou, ktorej jediným možným následkom je v súčasnosti ukončenie tohto konania a zamietnutie žaloby v celom rozsahu vo vzťahu k žalovanému. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 uzatvorenou žalovaným ako postupcom a spoločnosťou Intrum Iustitia Slovakia s.r.o. ako postupníkom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 22.2.2019 došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky, vrátane všetkých práv a povinností veriteľa plynúcich zo zmluvného vzťahu prejedávaného v tomto konaní. S ohľadom na uvedené je preto možné uzavrieť, že na strane žalovaného absentuje v súčasnosti pasívna vecná legitímácia (minimálne) v časti petitu I., čo je vo vzťahu k žalovanému v tomto súdnom konaní neodstrániteľná prekážka úspechu žalobkyne v konaní. V zmysle čl. VII sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere Všeobecné obchodné podmienky. Tieto VOP žalobkyňa priložila k podanej žalobe, a preto na strane žalovaného neexistuje pochybnosť, že jej boli predložené a žalobkyňa sa s nimi riadne oboznámila. Zo záhlavia zmluvy o úvere je zrejmé, že na základe zmluvy bola žalobkyňi poskytnutá pôžička. Podľa bodu 1.1 VOP v časti definície je zrejmé, že Pôžička znamená bezúčelový spotrebiteľský úver v čiastke poskytnutej Klientovi spoločnosťou. Zastáva preto názor, že zmluva o úvere obsahuje údaj o druhu spotrebiteľského úveru, ktorým bez pochybností bol „bezúčelový spotrebiteľský úver“. Žalobkyňa vo svojej žalobe ďalej SK-3Csp/7/2022

-6-

konštatuje, že zmluva o úvere neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy v tomto prípade boli aj VOP. Podľa bodu 1.1 VOP v časti definície je zrejmé, že „Zmluva znamená zmluvu uzatvorenú medzi Klientom a Spoločnosťou na dobu určitú,

ktorej predmetom je poskytnutie Služby.“ V spojení všetkých údajov prítomných v zmluve je vďaka jednoduchému porozumeniu čítaného (zmluvného) textu zrejme, že splátky sú splatné k 20. dňu v kalendárnom mesiaci (prvá splátka je splatná do 20. dňa mesiaca nasledujúceho po uzavretí zmluvy) a termín konečnej splatnosti je jún 2016, kedy je k 20. dňu v danom mesiaci splatná posledná splátka úveru. Výklad údajov uvedených v zmluve podávaný zo strany žalobkyne tak s ohľadom na vyššie uvedené trpí účelovým formalizmom zvädzajúcim až k absurdným interpretačným záverom (naozaj chce napr. žalobkyňa tvrdiť, že nevedela zo zmluvy vyčítať termín konečnej splatnosti úveru, či napr. termíny splátok? Ako je tiež napr. potom možné, že úver splácala, ak nevedela, kedy, koľko, komu a dokedy splácať?). Žalobkyňa účelovo interpretuje jasné, zreteľné a jednoznačné údaje o úvere uvedené v zmluve s cieľom zdôvodniť údajnú potrebu aplikácie zákonnej sankcie bezodplatnosti úveru. Výklad zmluvy podávaný žalobkyňou je však absurdný, sankcia bezodplatnosti úveru v tomto prípade nemá miesto (bola by neprimeranou sankciou za to, že žalobkyňa sa údajne zdajú byť údaje v zmluve nedostatočne uvedené – a to navyše až v čase niekoľko rokov po uzretí zmluvy, kedy žalobkyňa zmluvný vzťah akceptovala, úver čerpala a splácala). Žalobkyňa ďalej v podanej žalobe konštatuje, že zmluva o úvere neobsahuje predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. S týmto názorom žalovaný nemôže súhlasiť. Predpoklady na výpočet RPMN sú upravené v § 19 a v prílohe k zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere. Úlohou predpokladov pre výpočet RPMN je určiť zložky, ktoré majú byť zahrnuté v celkových nákladoch spojených s úverom a zohľadnené pri výpočte RPMN a tiež zabezpečiť, aby bola RPMN počítaná konzistentne v záujme lepšej porovnateľnosti jednotlivých ponúk. Ide o predpoklady ako to, že úver bol čerpaný riadne, spotrebiteľ plní svoje zmluvné povinnosti včas a pod. Túto zákonnú požiadavku podľa jeho názoru plne napĺňa zmluva o úvere v čl. III, kde sú bez pochybností uvedené všetky údaje vstupujúce do výpočtu: výška poskytnutého úveru (S) – 400 eur, výška splátky (Ak) – 13,96 eura, počet mesačných splátok (n) – 48. Spojením všetkých týchto údajov je možné určiť všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN, vrátane vzorca, ktorý je na jej výpočet možné použiť. Nemožno mať teda pochybnosti o tom, že zmluva o úvere bez pochybností obsahuje predpoklady na výpočet RPMN. Zo zmluvnej dokumentácie je zrejme, že ročná úroková sadzba bola v tomto prípade 32 %, RPMN taktiež 32 % (t. j. náklady spotrebiteľa, ktoré vstupujú do výpočtu RPMN, boli v tomto prípade len úroky). Žalobkyňa vo svojej žalobe uvádza, že v zmluve o úvere dojednaná úroková sadzba (podotýka, že predstavujúca zároveň aj celkovú výšku odplaty, teda RPMN) vo výške 32 % sa prieči dobrým mravom. Rozhodným zákonným ustanovením v čase uzavretia zmluvy o úvere bol však v otázke odplaty za spotrebiteľský úver § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.“ Avšak žalobkyňa vo svojej žalobe nijakým spôsobom neuvádza a nezdôvodňuje, prečo stotožňuje pojem „úrok úveru“ s pojmom „odplata za úver“. Pojem „odplata za úver“ je pojmom širším, pričom samotný zákonodarca v

SK-3Csp/7/2022

-7-

§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka uvádza, že nie „úrok úveru“ (užší pojem), ale práve celková „odplata za úver“ (širší pojem) nesmie podstatne prevyšovať odplatu (t. j. nie len úrok, ale celkovú odplatu) obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Žalobkyňa nijak nezdôvodňuje, ani len náznakom sa nevysporadúva so zákonným pojmom „podstatné prevýšenie“ a neposkytuje jeho výklad v osobitostiach tohto konkrétneho prípadu. V danom čase bola hodnota RPMN vo výške 46,52 %, pričom v zmluve o úvere je prítomná odplata (len) vo výške 32 %. Tvrdenia žalobkyne sú tak nesprávne a evidentne účelové, pričom účelové sú potom aj jej odkazy na ním tvrdené (údajné) referenčné údaje. Výška úrokovej sadzby 32 %, ktorá je zároveň aj celkovou výškou odplaty (RPMN) v tomto prípade, uvedená v zmluve preto nebola a nie je rozporná ani so zákonom, ani s dobrými mravmi. Ak by súd dospel k záveru, že skutočne došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu z dôvodu toho, že poskytnutý úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov, vzniká týmto (za súčasného stavu síce len predbežne, t. j. in eventum) námietka premlčania vo vzťahu k nároku žalobkyne uplatnenému jej žalobou. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí najneskôr za tri roky. Ak žalobkyňa tvrdí, že považovala a považuje úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere za bezúročný a bez poplatkov, je zrejme, že doba 3 roky na uplatnenie práva na súde jej plynula a plynie od každej ďalšej splátky po dátume úhrady čerpanej istiny

úveru; podľa výpisu z účtu, ktorý ku žalobe žalobkyne priložila ona sama, žalobkyňa poslednú úhradu vo výške 5 eur vykonala dňa 20.10.2016 a jej nárok je konzumovaný námietkou premĺčania in eventum.

4. Žalobkyňa vo svojej žalobe ďalej uvádza, že zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, pričom poukazuje na ustanovenie zmluvy, ktorým dala žalobkyňa súhlas so spracovaním jej osobných údajov. Podľa názoru žalobkyne takýto „predformulovaný súhlas“ spotrebiteľa so spracovaním jeho osobných údajov má byť v rozpore s požiadavkami dobrej viery a zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán. S uvedeným tvrdením žalobkyne nesúhlasí, pričom má za to, že zákon o ochrane osobných údajov platný v čase uzatvorenia zmluvy práve predpokladal udelenie súhlasu zo strany dotknutej osoby so spracúvaním jej osobných údajov potrebných na uzatvorenie zmluvného vzťahu. Žalovaný ako subjekt poskytujúci určitú službu žalobkyni takýmto súhlasom musel disponovať. Zakotvenie súhlasu so spracúvaním osobných údajov v zmluve je nielen podľa jeho názoru, ale aj podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov v plnom súlade s ochranou osobných údajov. Rovnako tak aj dĺžka lehoty, po ktorú môže ich spoločnosť osobné údaje žalobkyne uchovávať (t. j. 10 rokov), je v praxi štandardná a v bankovom sektore bola takto stanovená na základe dlhodobej skúsenosti v danej oblasti, a to aj pre účely spolupráce s inými peňažnými inštitúciami (najmä s vedľajším účastníkom alebo aj centrom pre registráciu neplatičov, teda výslovne pre plnenie úloh našej spoločnosti ako peňažného ústavu). Podľa ustanovenia § 91 zák. č. 483/2001 Zákona o bankách platí, že predmetom bankového tajomstva sú všetky informácie a doklady o záležitostiach týkajúcich sa klienta banky alebo klienta pobočky zahraničnej banky, ktoré nie sú verejne prístupné, a to najmä informácie o obchodoch, stavoch na účtoch a stavov vkladov. Je zrejmé, že aj uvedený zákon priamo predpokladá, že údaje od klientov žalovaná získava a spracúva pre účely správy ich pôžičiek, prípadne vkladov. V tomto smere teda nielen zákon o ochrane osobných údajov, ale priamo aj zákon o bankách určuje povinnosť takéto informácie o klientoch utajovať a chrániť pred vyzradením, zneužitím, poškodením, zničením, stratou alebo odcudzením, zároveň ustanovuje, že tretím osobám môže žalovaná tieto informácie poskytnúť len s

SK-3Csp/7/2022

-8-

predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutého klienta alebo na jeho písomný pokyn a účely. Pre preukázanie vyššie uvedených tvrdení predkladá citáciu rozhodnutia Okresného súdu Prešov v č. k. 29C 368/2012 (obdobne bolo pritom rozhodnuté aj v konaní č. 17Co 38/2012 vedenom pred Krajským súdom Banská Bystrica), v ktorom bolo jednoznačne ustanovené, že legálne vyžiadanie súhlasu na poskytnutie informácie tvoriacich bankové tajomstvo tretím osobám podľa názoru súdu nemôže byť neprijateľnou podmienkou v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka, ak iný právny predpis, konkrétne zákon o bankách, takýto postup banky umožňuje za predpokladu, že nedôjde k porušeniu bankového tajomstva subsumujúceho zároveň aj ochranu osobných údajov klienta.“ Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žaloba žalobcu v časti týkajúcej sa uvedenej zmluvnej podmienky a jej údajnej neprijateľnosti je neopodstatnená. Žalobkyňa ďalej v podanej žalobe tvrdí, že zmluvná podmienka v rozsahu „Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V tento deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou“ je neprijateľná, nakoľko spôsobuje nerovnováhu zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Za neprijateľné nie je možné považovať akékoľvek zmluvné ustanovenie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, ale musí ísť o nerovnováhu, ktorá podstatným spôsobom preváži miskú váh na stranu veriteľa. Skutočnosť, že spotrebiteľ je v zmysle zmluvy povinný platiť prípadné poplatky, o ktorých je vopred informovaný, nie je pre takýto predpoklad základom. Podľa ust. § 53 ods. 4, písm.) k sa uvádza, že za neprijateľnú zmluvnú podmienku sa považujú ustanovenie, ktoré „požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.“ Okrem generálnej klauzuly Občiansky zákonník obsahuje tiež ustanovenie § 53 ods. 4, v ktorom uvádza konkrétne podmienky, ktoré v prípade, ak sú obsiahnuté v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi, je potrebné považovať za neprijateľné. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že na to, aby sa predmetné ustanovenie považovalo za neprijateľné, musí ísť v prvom rade o neprimeranú sankciu. Napadnutá zmluvná podmienka bola dohodnutá ako sankcia za porušenie zmluvných povinností žalobkyne, pričom toto porušenie muselo trvať minimálne 30 dní. Zároveň výška tejto zmluvnej podmienky bola dohodnutá na 10 % z omeškanej splátky, čo je v konkrétnom prípade 1,40 eura za každú omeškanú splátku. Zastáva preto názor, že napadnutá zmluvná podmienka nespĺňa primárny predpoklad na

určenie neprijateľnosti, a to neprimerane vysokú sumu za neplnenie záväzku. Žalovaný taktiež popiera tvrdenia žalobkyne, že bola donútená zmluvu za ponúkaných podmienok podpísať - prijaté zmluvné podmienky sa od návrhu žalovaného nelíšili len z toho dôvodu, že žalobkyňa so všetkými zmluvnými podmienkami vyjadrila svoj súhlas. Žalovaný za situácie akceptovania navrhovaných podmienok nemal dôvod pristupovať k osobitnému vyjednávaniu jednotlivých zmluvných ustanovení, nakoľko tieto boli žalobkyňou bezvýhradne akceptované. Individuálne dojednanie podmienok s každým záujemcom o úverový produkt – a to za situácie, že záujemca s navrhovanými podmienkami súhlasí - je v praxi nepredstaviteľné a nereálne a navyše by neúmerne zvýšilo náklady spojené s poskytnutím úveru, ktoré by sa mohli odraziť v ďalších poplatkoch s týmto úverom spojených. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, tvrdenia žalobkyne o tom, že predložená Zmluva o úvere bola pripravená dodávateľom (žalovaným), nerozporuje. Samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere je najmä s poukazom na rozsiahle povinnosti poskytovateľa štandardne pripravená dodávateľom služby - bankou. Tá na základe žiadosti klienta a po posúdení jeho bonity predloží klientovi návrh zmluvy. Po oboznámení sa s jeho obsahom je následne len na uvážení klienta, či do

SK-3Csp/7/2022

-9-

zmluvného vzťahu za ponúkaných podmienok vstúpi alebo prednesie svoje výhrady k sporným zmluvným dojednaniám, na základe čoho sa poskytovateľ rozhodne, či výhrady akceptuje, alebo k uzatvoreniu zmluvného vzťahu nedôjde. Samotná skutočnosť, že zmluva je pripravená dodávateľom, tak ničím nemôže bez ďalšieho spôsobiť neplatnosť zmluvy, ani jej časti, prípadne neprijateľnosť akýchkoľvek zmluvných dojednaní. Žalobkyňa sa ďalej dovoľáva určenia zmluvnej podmienky uvedenej vo Všeobecných obchodných podmienkach (SLPO), v časti 6. Podmienky splácania, v bode 6.7, v znení: „Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať evidenčné číslo uvedené v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve. Neuvedenie správneho variabilného symbolu na príkaze k platbe sa považuje za neuhradenie Splátky so všetkými následkami s tým spojenými.“ Žalovaný v konkrétnom zmluvnom ustanovení nevidí žiadnu nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Práve naopak, konkrétne zmluvné dojednanie vyvažuje postavenie zmluvných strán. V opačnom prípade by bola miska váh prevážaná výrazne na stranu spotrebiteľa, nakoľko aj v prípade, ak dlžník uhradí splátku, ktorú veriteľ nemá z objektívnych dôvodov možnosť identifikovať (z dôvodu neuvedenia správneho variabilného symbolu ako najzákladnejšieho identifikátora platby), musel predpokladať jej úhradu. V prípade, že platca neuvedie správny variabilný symbol, je napokon považovaný za neuhradený aj súdny poplatok, prípadne akékoľvek platby realizované v prospech Slovenskej republiky, Sociálnej poisťovne alebo akejkoľvek ďalšej inštitúcie. Nevidí preto najmenší dôvod, prečo by obdobné zmluvné ustanovenie akurát upravené v zmluvnom vzťahu, v ktorom na jednej strane vystupuje spotrebiteľ, malo byť posúdené ako neprijateľné. Citované zmluvné dojednanie zároveň nevyklučuje, že vada splátky úveru uhradená s nesprávnym variabilným symbolom môže byť zhojená predložením potvrdenia o úhrade, na základe ktorého by prijímateľ úhrady mohol platbu identifikovať. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že zmluva o úvere obsahuje ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku vo Všeobecných obchodných podmienkach (SLPO) k Zmluve, v časti 8. Priradenie platieb a započítanie, bod 8.1, v znení: „Spoločnosť je oprávnená započítať pohľadávky Spoločnosti voči pohľadávkam Klienta aj vtedy, ak niektorá pohľadávka Spoločnosti ešte nie je splatná alebo bola premlčaná“, žalovaný sa s takýmto tvrdením žalobkyne nestotožňuje, avšak žalobkyňa svoje tvrdenia ohľadom neprijateľnosti tejto podmienky nejako nerozvádza, a preto nateraz žalovaný v otázke tejto zmluvnej podmienky nevie zaujať účinnú procesnú obranu. Nateraz len stručne uvádza, že napadnuté ustanovenie reprezentuje predpoklad zmluvnej voľnosti v súkromnom práve.

5. Žalobkyňa v replike zo dňa 6.4.2022 uviedla, že vyjadrenia uvedené žalovaným považuje za nesprávne. Podľa názoru žalovaného spotrebiteľská zmluva obsahuje namietané údaje (druh spotrebiteľského úveru, dobu trvania zmluvy, termín konečnej splatnosti a predpoklady na výpočet RPMN), pričom odkazuje na VOP. Zákon jednoznačne vyžaduje, aby údaje taxatívne vymedzené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. boli uvedené priamo v úverovej zmluve v jej podpísanom vyhotovení. Zmyslom takto vymedzenej právnej úpravy je, aby boli tieto údaje „na očiach“ a nie skryté v iných osobitných dojednaniach (VOP). Je preto potrebné považovať za obchádzanie zmyslu zákona konanie dodávateľa, ktorý neuvedie obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. priamo v úverovej zmluve, ale vo VOP. V úverovej zmluve namietané náležitosti (druh spotrebiteľského úveru, dobu trvania zmluvy, termín konečnej splatnosti a predpoklady na výpočet RPMN) exaktne nie sú vyjadrené. V tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 8.4.2014 č.

k. 19Co/197/2013-118: „Z ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. vyplýva, že tam uvedené náležitosti musí obsahovať samotná zmluva. Je preto vylúčené, aby
SK-3Csp/7/2022

-10-

sa zmluva, pokiaľ ide o tieto podstatné náležitosti, odvolávala na inú listinu, napr. na Všeobecné obchodné podmienky alebo sadzobník, ktorých obsah dlžník nemôže vôbec ovplyvniť. Údaje o ročnej úrokovej sadzbe, výške, počte, termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy a nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala, či už vo všeobecných obchodných podmienkach, tvoriacich súčasť zmluvy alebo ako v danom prípade vo formulári o zmluvných podmienkach spotrebiteľského úveru, ktorý tvoril až prílohu č. 4 zmluvy o revolvingovom úvere. Pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosti zmluvy priamo v texte zmluvy o revolvingovom úvere, bolo potrebné odporcom ako spotrebiteľom poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť upravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o ročnej úrokovej sadzbe, výške počte termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaje, uvedenie ktorých sa vyžaduje priamo zo zákona. Je potrebné preto takéto údaje uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmito údajmi má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Čo sa týka RPMN, ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru.“ Pokiaľ žalovaný poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, tak z tohto rozsudku vyplýva povinnosť zákonodarcu stanoviť obligatórne náležitosti, ktoré v prípade ich absencie v spotrebiteľskej zmluve vedú k sankcii v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Túto povinnosť si zákonodarca jednoznačne splnil, keďže z ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. vyplývajú dôsledky porušenia povinností dodávateľom, pričom bezúročnosť a bezpoplatkovosť postihuje tie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré neobsahujú exaktne stanovené náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), t. j. zákonodarca vyberá z množiny všetkých zmluvných náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 zákona a ustanovuje výpočet iba tých podstatných náležitostí potrebných pre odplatné uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dodávateľovi nepripadá právomoc si svojvoľne reštriktívne vykladať citované ustanovenie. Čo sa týka námietky premlčania vznesenej žalovaným, tak táto dôvodná nie je. Poukazuje na vývoj judikatúry vydanéj Ústavným súdom SR a Najvyšším súdom SR, predovšetkým v súvislosti s vydaním rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 z 22.4.2021 a v spojených veciach C-698/18 a C-699/18 z 9.7.2020 (ďalej len Rozsudky SD EÚ), ktorá vyústila už do ustálenej súdnej praxe, z ktorej vyplýva, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný ani v subjektívnej dvojročnej, ani v desaťročnej objektívnej premlčacej dobe. Čo sa týka osobitne 10-ročnej objektívnej premlčacej doby a k dôkazu úmyslu, poukazuje na odôvodnenie 18. uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/268/2021, z 28.2.2022. K aplikácii a výkladu Rozsudkov SD EÚ poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2CoCsp/31/2021, zo dňa 19.1.2022; sp. zn. 5CoCsp/5/2021, zo dňa 30.11.2021; sp. zn. 7Co/18/2021, zo dňa 13.12.2021; sp. zn. 7CoCsp/36/2021, zo dňa 28.2.2022; sp. zn. 8CoCsp/54/2020, zo dňa 29.11.2021; sp. zn.

SK-3Csp/7/2022

-11-

10CoCsp/14/2021, zo dňa 21.9.2021; sp. zn. 13CoCsp/47/2020, zo dňa 18.5.2021; sp. zn. 16CoCsp/9/2020, zo dňa 31.5.2021; sp. zn. 18CoCsp/7/2021, zo dňa 28.10.2021; sp. zn. 19CoCsp/48/2021, zo dňa 20.1.2022; sp. zn. 20CoCsp/40/2020, zo dňa 29.6.2021; sp. zn. 22CoCsp/9/2021, zo dňa 20.5.2021; sp. zn. 23CoCsp/11/2020, zo dňa 31.5.2021.

6. Čo sa týka predmetných neprijateľných zmluvných podmienok, tieto predstavujú už notoricky známe neprijateľné zmluvné podmienky používané žalovaným. Žalovaný napriek vedomosti o rozhodnutiach,

ktorými boli judikované tieto zmluvné podmienky ako neprijateľné, naďalej ich obhajuje. Spotrebiteľská zmluva uzatvorená medzi ňou a žalovaným má bezpochyby tzv. formulárový charakter. Zo strany žalovaného nebola nijakým spôsobom upozornená na namietané NZP, ako ani na ich dôsledky. Jej „zmluvná voľnosť“ bola obmedzená len na dohodu o výške poskytnutého úveru, pričom všetky ostatné zmluvné podmienky ako aj všetky dokumenty predložené spolu so spotrebiteľskou zmluvou predstavujú diktát dodávateľa bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah. Vo vzťahu k zmluvnej podmienke týkajúcej sa spracovania osobných údajov uvádza, že je zjavne neprimerané, ak dodávateľ spotrebiteľovi predloží na podpis predformulovanú zmluvnú podmienku, podľa ktorej má spotrebiteľ udeliť široko koncipovaný súhlas s nakladaním s jeho osobnými údajmi po dobu 10 rokov po doručení návrhu zmluvy a dokonca aj v prípade, ak zmluva vôbec nevznikne, tak tento súhlas ďalej trvá. Ukladanie takýchto povinností spotrebiteľovi nemá oporu v žiadnom zákone. Takýto súhlas formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne zákonom o ochrane osobných údajov požaduje. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ). O uvedenej zmluvnej podmienke v jej rôznych variantoch už bolo Okresným súdom Prešov rozhodované, o čom poukazuje na rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 8Csp/186/2019, zo 6.3.2020; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 11Csp/70/2020, z 23.10.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1CoCsp/23/2020, z 18.2.2021; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 12C/351/2014, z 21.3.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 11Co/33/2017, z 12.9.2017; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 14Csp/96/2017, z 24.7.2020; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 16Csp/35/2021, z 8.6.2021; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 19C/336/2015, z 22.05.2017; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 19Csp/127/2020, z 23.3.2021; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 20Csp/139/2020, zo 7.12.2020; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 29Csp/82/2018, z 3.4.2019; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 32Csp/108/2019, zo 4.12.2019. Čo sa týka neprijateľnosti napadnutých zmluvných podmienok, tak pre súdenú vec je rozhodujúce, aby existovalo hoci aj len jedno právoplatné rozhodnutie, ktoré určuje predmetnú zmluvnú podmienku za neprijateľnú a teda absolútne neplatnú. Podľa čl. 2 ods. 3 Ústavy SR, každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané. Ak z čl. 2 ods. 3 Ústavy SR vyplýva, že každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, tak z toho vyplýva aj to, že čo zakázané je, to konať nemôže. Žalovaná má zakázané používať predmetné zmluvné podmienky. Súdu je z jeho činnosti aj známy postoj žalovaného k judikovaným neprijateľným zmluvným podmienkam, ktorý nerespektuje § 53a OZ a o to viac je žaloba na určenie neprijateľnosti predmetných zmluvných podmienok dôvodnejšia. Súdna kontrola štandardných formulárových zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl. Je podstatné a rozhodujúce, že napádané zmluvné podmienky v

SK-3Csp/7/2022

-12-

spotrebiteľskej zmluve sú objektívne spôsobilé poškodiť spotrebiteľa. Ak žalovaný ako dodávateľ nepredložil v konaní jediný dôkaz na preukázanie vedenia kontraktčného procesu s dlžníkom, potom po skutkovej stránke, ani právnej stránke konajúci súd pri hodnotení dôkazov ani nemôže dôjsť k záveru, ktorý prezentuje žalovaný a zamietnuť v tejto časti žalobu. Podľa ust. § 53 ods. 3 OZ: „Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.“ Je potrebné skúmať naopak konanie žalovaného, ako si plnil svoje zákonné povinnosti, najmä postupovať s odbornou starostlivosťou pri poskytovaní spotrebiteľského úveru. Pri štandardných zmluvách sa vychádza práve z toho, že druhá strana ich nečíta a že ani nemá právo požadovať, aby ich strany čítali. Keďže je ekonomicky nezmyselné, aby tieto subjekty zmluvu čítali a o nej rokovali, tak právna úprava prináša ochranný mechanizmus, ktorý reflektuje legitímne očakávania subjektov, že predformulované zmluvy budú obsahovať všetky obligatórne náležitosti a nebudú obsahovať neprijateľné klauzuly. Spotrebiteľ z dôvodu prevládajúcej dôvery v správnosť a poctivosť postupu dodávateľa nepocituje dôvodnosť čítať veľké množstvo zmluvných ustanovení, pričom sa domnieva, že sú v súlade s právnymi predpismi a pravidlami ekonomiky. Zo strany dodávateľov však dochádza k zneužívaniu tejto dôvery a konaniu v rozpore s dobrými mravmi. Absenciu individuálneho dojednaného konštatuje samotná žalovaná vo svojom vyjadrení, a to cit.: „žalovaná za situácie akceptovania navrhovaných podmienok nemala dôvod pristupovať k osobitnému vyjednávaniu jednotlivých zmluvných ustanovení“.

7. Žalovaný v duplike zo dňa 16.5.2022 uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalobkyne, že namietané náležitosti musia byť vyjadrené v zmluve o úvere a nie v jej súčastiach. Poukázal na Rozsudok SD EÚ (vyhlásený vo veci vedenej pred Súdny dvorom Európskej únie pod sp. zn. C-42/15 dňa 9.11.2016), ktorý nepochybne podporuje závery žalovaného prezentované vo vyjadrení k žalobe. S ohľadom na Rozsudok SD EÚ a procesnú obranu žalovaného, podľa ktorého zmluva o úvere obsahovala všetky v čase jej uzavretia zákonom vyžadované náležitosti, pričom samotná zmluva o úvere bola tvorená z viacerých fyzicky alebo právnym putom previazaných listín, konkrétne zmluvy a obchodných podmienok (ktoré sám žalobca predložil ako prílohu podanej žaloby), obsahovali všetky zákonom pre spotrebiteľský úver vyžadované náležitosti. Je možné uzavrieť, že nosnú otázku prejednávaneho sporu, t. j. či zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch môže byť s ohľadom na zákonné náležitosti takej zmluvy tvorená viacerými listinami, právnym putom previazanými komponentmi, ktoré sú spotrebiteľovi odovzdané pred podpisom zmluvy a na ktorých sú všetky zákonné náležitosti takej zmluvy uvedené (t. j. až ako celok tvoria zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pričom sa nevyžaduje osobitný podpis zmluvných strán na každej z nich), alebo nie, zodpovedal Súdny dvor EÚ v súlade s procesnou obranou žalovaného. Je preto potrebné uzavrieť, že v rámci posudzovania náležitosti zmluvy o úvere musí brať súd do úvahy aj Obchodné podmienky. Žalovaný zotrváva na svojom tvrdení, že zmluva o úvere bez pochybností obsahuje identifikáciu druhu spotrebiteľského úveru, a to v bode 1.1 Obchodných podmienok, podľa ktorých ide o „bezúčelový spotrebiteľský úver“. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení neuvádza, ako by táto náležitosť mala byť podľa nej uvedená. Výlučne uvádza, že marketingové označenie úveru nie je možné považovať za neplnenie tejto náležitosti. Žalovaný však nepoukázal na žiadne marketingové označenie, ale práve na legálne označenie druhu úveru - bezúčelový spotrebiteľský úver. Takto sú obdobné bankové produkty štandardne označované, a preto zastáva názor, že toto označenie napĺňa zákonodarcom požadované označenie druhu spotrebiteľského úveru. Žalovaná naďalej

SK-3Csp/7/2022

-13-

zotrváva na svojom tvrdení, že uvedenie doby trvania zmluvy opisným spôsobom vo forme „na dobu určitú“ je plne v súlade so zákonom. Uvedenie doby trvania zmluvy konkrétnym dátumom zo zákona nevyplýva. Nemožno opomíňať ani fakt, že uvádzanie časového údaju o trvaní zmluvy v tzv. jednotkách času, čo do podstaty zodpovedá údaju o termíne konečnej splatnosti úveru. Žalobkyňa vôbec neodpovedá na otázku, prečo by zákonodarca požadoval uvedenie úplne totožného údaju 2x, pričom by v jednom prípade jednalo o termín konečnej splatnosti a v druhom o dobu trvania zmluvy. Zastáva tiež názor, že takéto uvádzanie doby trvania zmluvy by pôsobilo netransparentne a zmätočne. Uvedenie doby trvania vo forme „na dobu určitú“ podľa názoru žalovaného plne napĺňa všetky požiadavky na nepochybné určenie časového úseku, počas ktorého bude zmluva existovať. Poukazuje na najnovšie uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 8CoCsp/21/2021 z 31.1.2022: „Z obsahu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.10.2015 vyplýva, že splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 18.11.2015, splatnosť úrokov a poplatkov mesačne, ku dňu splatnosti splátky v kalendárnom mesiaci, splatnosť 18. deň v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť bola dohodnutá na deň 18.10.2024. V zmysle čl. II Zmluvy bod 16 „Zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to až do úplného vysporiadania všetkých vzťahov, ktoré vznikli na základe alebo v súvislosti s Úverom.“ Vzhľadom na záver Súdneho dvora EÚ uvedený v bode 73 odôvodnenia vyššie citovaného rozsudku, v predmetnej zmluve pri takto uvedených náležitostiach doby trvania zmluvy, podľa názoru odvolacieho súdu nejde o okolnosť, ktorej neuvedenie v tejto konkrétnej veci môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, a teda v súlade so zásadou primeranosti v tomto prípade nemá za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z dôvodu nesprávneho uvedenia doby trvania zmluvy... K odvolacej námietke žalobcu k neuvedeniu predpokladov ročnej percentuálnej miery nákladov odvolací súd uvádza: Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Predpoklady potrebné na výpočet RPMN sú uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov, nákladov na poistenie a prípadných poplatkov. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedené: výška úveru 13 000 eur, výška splátky 180,23 eura, splatnosť prvej splátky 18.11.2015, konečná splatnosť 18.10.2024, splácanie mesačne 18. deň kalendárneho mesiaca, splácanie rovnomerné, počet splátok 108, výška úrokovej sadzby 9,40 %, poistenie nevyžaduje sa. V Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 7/2021 bolo zverejnené

uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. februára 2021, sp. zn. 7Cdo/183/2020, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky vyjadril právny názor cit.: „Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení do 31. marca 2015 2 nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpoklady pre jej výpočet.“ V odôvodnení citovaného uznesenia najvyšší súd uviedol, že „Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri tomto údaji preto zákonodarca požaduje súčasne uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky... Podľa Čl. 2 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej SK-3Csp/7/2022

-14-

ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. S poukazom na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky záver súdu prvej inštancie o neuvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. K termínu konečnej splatnosti na doplnenie uvádza, že ten je zo zmluvy rovnako nepochybne zrejmý - ide o jún 2016, kedy je k 20. dňu v danom mesiaci splatná posledná splátka úveru. Žalovaný v tejto súvislosti odmieta tvrdenie žalobkyne, podľa ktorej „Spotrebiteľ by mal mať presne určené, do kedy má úver splácať a ponechať to na počítanie mnohých mesiacov v spojení s určením si prvej splátky nie je naplnením účelu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona.“ Žalobkyňa v tomto prípade nemusela uplatňovať žiadne matematické operácie, ako to nesprávne tvrdí. Predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov sú prítomné v zmluve o úvere v čl. III, kde sú bez pochybností uvedené všetky údaje vstupujúce do výpočtu. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne týkajúce sa dojednanej úrokovej sadzby, žalobkyňa nijako nereaguje na tvrdenia žalovaného ohľadom uplatňovania ust. 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Žalovaný preto zotrváva na svojom tvrdení, že toto ustanovenie je potrebné na predmetný zmluvný vzťah v otázke odplaty uplatňovať. Žalovaný ďalej uvádza, že sa nestotožňuje s tvrdením žalobkyne ohľadom uplatňovania 10 ročnej premlčacej doby. Zo strany žalobkyne neboli predložené žiadne dôkazy, ktorými by žalobkyňa preukázala údajný úmysel na strane žalovaného uzavrieť zmluvu neobsahujúcu zákonom predpísané náležitosti, či bezdôvodne sa obohacovať na jej úkor. Žalobkyňa nenavrhol v tomto smere vykonať žiadne dôkazy a žiadne dôkazy v tomto smere ani vykonané neboli. Je len zrejmé, že takýto právny názor, prezentovaný žalobkyňou, nemôže s ohľadom na právny poriadok Slovenskej republiky obstáť a úmysel (ako najzávažnejšiu formu zavinenia) je potrebné v každom jednom uvažovanom prípade dôsledne preukázať bezo zvyšku a akýchkoľvek rozumných pochybností. Prípadná úvaha žalobkyne o úmyselnom zavinení bezdôvodného obohatenia žalovaného postavená len na tom, že žalovaný vykonáva podnikateľskú činnosť pri poskytovaní úverov a má byť uzročený s dôsledkami porušenia príslušných právnych noriem znamená, že aj sudca, ktorého rozhodnutie zmení alebo zruší súd vyššej inštancie pre iné právne posúdenie veci, by mala viesť k záveru, že dotyčný sudca úmyselne porušil zákon, čo žalovaný považuje za absurdné. V tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.6.2020, sp. zn. 9CoCsp/8/2020, kde uviedol: „Úmyselným bezdôvodným obohatením v spotrebiteľských právnych vzťahoch sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 1Cdo/238/2018 z 18.10.2018, na ktoré poukázal aj súd prvej inštancie, v ktorom je uvedené, že samotné všeobecné skutočnosti (fakty) o profesionálnom podnikateľskom postavení nebankových subjektov v oblasti poskytovania úverov a doterajšia súdna prax týkajúca sa ochrany spotrebiteľov v obdobných prípadoch samé o sebe nemôžu bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel nebankového subjektu (veriteľ). Vychádzajúc z právneho názoru vyjadreného v rozhodnutí jednej z najvyšších súdnych autorít, s ktorým sa odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie stotožňuje, je možné uzavrieť, že žalobkyňa, ak mala za to, že žalovaný sa na jej úkor obohatil, mala podať žalobu pred uplynutím 3-ročnej objektívnej premlčacej doby.“ Žalovaný naďalej zotrváva na svojom vyjadrení o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Žalobkyňa opomína skutočnosť, že v prípade, ak došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá bola dlžníkovi riadne oznámená, je možné vymáhanie v zmysle ust. § 530 ods. 1 Občianskeho zákonníka, len ak preukáže súhlas postupníka s týmto vymáhaním. Postupca teda na základne citovaného ustanovenia nemôže bez ďalšieho vystupovať voči dlžníkovi ako veriteľ alebo ako účastník zmluvného vzťahu. Žalobkyňa tiež opomína ust. 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: „S SK-3Csp/7/2022

postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.“ Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok bola pohľadávka vrátane všetkých práv a povinností prevedená na postupníka. Postupník sa na základe postúpenia stal veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudol s príslušenstvom a všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Pohľadávku nadobudol aj s námietkami, ktoré možno proti nej uplatniť. Žalobkyňa si síce prípadné vydanie bezdôvodného obohatenia môže uplatniť voči žalovanému, nakoľko bezdôvodné obohatenie je povinný vydať ten, ktorý sa bezdôvodne obohatil, ale žaloba na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru musí smerovať voči postupníkovi a nie voči postupcovi. Postupca už nie je účastníkom zmluvného vzťahu, z ktorého sa dovoľáva určenia, keďže postúpením pohľadávky dochádza k zmene veriteľa. Žalovaný ďalej poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1MCdo/11/2012, zo dňa 9.10.2013. Občiansky zákonník v ustanovení § 524 upravuje takú zmenu subjektov záväzkového vzťahu na základe dohody o postúpení pohľadávky, ktorá spočíva v zmene veriteľa. Postúpenie, resp. cesia pohľadávky (cessio) spočíva v tom, že do existujúceho záväzkového vzťahu medzi pôvodným veriteľom (postupca, cedens) a dlžníkom (debitor cessus) vstúpi nový veriteľ (postupník, cessionarius), ktorý súčasne preberie pohľadávku pôvodného veriteľa. Ide teda o jeden zo spôsobov zmeny záväzku na veriteľskej strane. Túto zmenu spôsobuje vlastné rozhodnutie pôvodného veriteľa. Následky postúpenia pohľadávky sa prejavujú v právnom postavení všetkých účastníkov. Postupca stráca postúpenú pohľadávku s celým príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Nie je už ďalej oprávnený pohľadávku vymáhať a prijímať od dlžníka plnenie. Veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom, nastupuje tak do právnej pozície doterajšieho veriteľa a požíva všetky práva postupcu. K zmene osoby veriteľa dochádza už samotným uzavretím zmluvy, ak v zmluve o postúpení pohľadávky nie je dohodnuté inak, bez ohľadu na to, či postupca postúpenie dlžníkovi oznámil, príp. postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal.“ Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004 „Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.“ Vo zvyšku zotrváva na svojom vyjadrení k žalobe.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to Žiadosťou a Zmluvou o poskytnutie pôžičky č. 693910 zo dňa 26.6.2012, Všeobecnými obchodnými podmienkami (SLPO), prehľadom splátok a úhrad, priemernými úrokovými mierami z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny v roku 2012, prehlásením Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 6.9.2021, rozsudkami súdov a zistil tento skutkový stav:

SK-3Csp/7/2022

-16-

9. Žalobkyňa a právny predchodca žalovaného, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. uzatvorili dňa 26.6.2012 zmluvu o poskytnutie pôžičky č. 693910, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalovaného žalobkyňi pôžičku vo výške 400 eur za ročnú úrokovú sadzbu vo výške 32 %, RPMN 32 %, priemerná hodnota RPMN 46,52 %, celkové náklady spotrebiteľa 270,08 eura stým, že celková suma pôžičky je 670,08 eura. Žalobkyňa sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 48 mesačných splátkach po 13,96 eura s termínom konečnej splatnosti 06/2016. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 545,48 eura.

10. Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 6.9.2021 súd zistil, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS informovalo, po posúdení zmluvy predloženej

žalobkyňou, žalobkyňu, že podľa jeho názoru je pravdepodobné, že ide o zmluvu bezúročnú a bez poplatkov a taktiež je pravdepodobné, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, o čom je oprávnený rozhodnúť len súd. Tiež ju združenie informovalo, že má právo sa súdnou cestou domáhať vydania sumy bezdôvodného obohatenia, o čom je taktiež oprávnený rozhodnúť len súd. Združenie jej odporučilo obrátiť sa ohľadom právnych služieb na advokáta, ktorý posúdi skutkovú a právnu stránku veci.

11. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zanikla dňa 1.1.2018 v dôsledku rozdelenia, pričom jej právnou nástupkyňou sa stala žalovaná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155.

12. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil :

13. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

14. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach

SK-3Csp/7/2022

-17-

zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorým mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

17. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť

škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

20. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.

Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

22. Podľa § 3 ods. 5 prvá veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

23. Podľa § 4 ods. 10 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ak predávajúci porušuje povinnosť uloženú súdom alebo osobitným predpisom zdržať sa používania neprijateľnej zmluvnej podmienky, považuje sa také konanie za osobitne závažné porušenie povinnosti predávajúceho.

24. Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväziť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstoí ako celok (čl.6). Cieľ
SK-3Csp/7/2022

-18-

je garantovať vyššiu kvalitu života bežných ľudí (pozri napr. rozsudok Mostaza Claro bod 37 Asturcom bod 51).

25. Podľa § 298 ods. 1 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

26. Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

27. Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

28. Podľa čl. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

29. Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13 EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky,

prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

30. Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

31. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

SK-3Csp/7/2022

-19-

32. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

33. Podľa § 529 ods. 1 Občianskeho zákonníka, námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky.

34. Podľa § 530 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na žiadosť postupníka môže postupca vymáhať postúpený nárok sám vo svojom mene na účet postupníka. Ak postúpenie pohľadávky sa oznámilo alebo preukázalo dlžníkovi (§ 526), môže postupca pohľadávku vymáhať iba v prípade, že ju nevymáha postupník a postupca preukáže dlžníkovi súhlas postupníka s týmto vymáhaním.

35. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

36. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej ZoSÚ). Tento právny predpis v § 1 ods. 2 (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru alebo odloženej platby obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

37. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

38. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

39. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto

právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

40. Podľa § 9 ods. 9 ZoSÚ, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

41. Podľa § 11 ods. 1 a 2 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

42. Podľa § 60 CSP stranami sú žalobca a žalovaný.

43. Okruh strán sporu určuje žalobca. Jedným zo základných predpokladov úspešnosti žaloby je aj to, aby stranami boli všetky vecne legitimované osoby. Všeobecne sa pod vecnou legitimáciou rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný). Procesnú zodpovednosť za označenie strán v žalobe vždy nesie žalobca v tom zmysle, že nedostatočné označenie vecne legitimovaných strán znamená zamietnutie žaloby.

44. V prejednávanej veci sa súd v prvom rade zaoberal otázkou vecnej legitimácie strán. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobkyne mal súd za preukázanú, nakoľko ide o spotrebiteľku zo zmluvného vzťahu a túto žalobkyňa preukázala predložením zmluvy o poskytnutie pôžičky. Žalovaný vzniesol námietku nedostatku svojej pasívnej vecnej legitimácie z dôvodu, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 uzatvorenou žalovaným ako postupcom a spoločnosťou Intrum Iustitia Slovakia s.r.o. ako postupníkom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 22.2.2019 došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky, vrátane všetkých práv a povinností veriteľa, plynúcich zo zmluvného vzťahu prejednávaneho v tomto konaní. Súd vyhodnotil uvedenú námietku žalovaného ako nedôvodnú. Podľa názoru súdu predmetom postúpenia je len určitá pohľadávka, t. j. právo na plnenie od dlžníka, nie však celý záväzkový vzťah. Podľa názoru súdu postúpením pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy nedošlo k prevodu práv alebo povinností, o ktorých sa v spore koná. Predmetom sporu je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a s tým spojená

SK-3Csp/7/2022

-22-

povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere, čo nezodpovedá predmetu postúpenia uvedenom v oznámení. V zmysle citovaného ustanovenia § 530 ods. 1 OZ je žalovaný ako postupca stále subjektom legitimovaným, aby sa mohol domáhať akéhokoľvek plnenia voči žalobkyňi zo spotrebiteľskej zmluvy. Je preto potrebné, aby účinky rozhodnutia súdu (inter partes) sa vzťahovali priamo voči žalovanému. Podľa § 529 ods. 1 OZ dlžníkovi zostávajú po postúpení zachované všetky námietky proti pohľadávke. Súd je zhodne so žalobkyňou toho názoru, že vzhľadom na charakter uplatnených nárokov nie je možné sa ich domáhať od odlišného subjektu, ako je žalovaný, ktorý je porušiteľom noriem spotrebiteľského práva a príjemcom jednotlivých platieb tvoriacich bezdôvodné obohatenie. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere koncipoval žalovaný. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky, ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú, t. j. či tak činí pred vstupom do zmluvného vzťahu s dodávateľom, počas jeho trvania alebo až následne. Z uvedeného je zrejmé, že je daná pasívna vecná legitimácia žalovaného a právny záujem na tom, aby rozsudok súdu bol účinný voči žalovanému ako tvorcovi uvedených zmluvných dokumentov, pričom právoplatný rozsudok mu zabráni používať tieto zmluvné podmienky, resp. domáhať sa nárokov z úverovej zmluvy, ktoré by boli vo svojom základe, prípadne výške, ovplyvnené použitím týchto zmluvných podmienok.

45. Po posúdení vecnej legitimácie strán sa súd zaoberal predmetom žaloby, a to určením, či poskytnutý úver žalobkyňi zo strany žalovaného je bezúročný a bez poplatkov a predmetom žaloby bolo aj určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach.

46. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalobkyňa a právny predchodca žalovaného, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., uzatvorili dňa 26.6.2012 zmluvu o poskytnutie pôžičky č. 693910, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalovaného žalobkyni pôžičku vo výške 400 eur za ročnú úrokovú sadzbu vo výške 32 %, RPMN 32 %, priemerná hodnota RPMN 46,52 %, celkové náklady spotrebiteľa 270,08 eura s tým, že celková suma pôžičky je 670,08 eura. Žalobkyňa sa zaviazala žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 48 mesačných splátkach po 13,96 eura s termínom konečnej splatnosti 06/2016. Z prehľadu splátok a úhrad bolo preukázané, že žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 545,48 eura. Je nepochybné, že posudzovaný právny vzťah strán je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Žalovaný bol od uzavretia zmluvy dňa 26.6.2012 v postavení dodávateľa a žalobkyňa v postavení spotrebiteľa, preto uvedený právny vzťah je treba posúdiť v režime spotrebiteľského práva. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné. Spotrebiteľské zmluvy musia obsahovať obligatórne náležitosti a nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobkyňa opiera uplatnený nárok, neobsahuje všetky obligatórne náležitosti. Minimálne zmluva neobsahuje druh spotrebiteľského úveru. Pokiaľ ide o absenciu označenia druhu úveru, v tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalobkyne. Z názvu zmluvy je zrejmé len to, že na

SK-3Csp/7/2022

-23-

základe zmluvy bola žalobkyni poskytnutá pôžička. Podľa názoru súdu nestačí, keď vysvetlenie pôžička je obsiahnuté v doslova nečitateľných VOP (ktoré by mali byť z tohto dôvodu ako celok neplatné). Žalovaný ani len neuviedol, že ide o spotrebiteľský úver a už vôbec nie, že ide o bezúčelový úver. Žalovaný preto nemôže považovať túto náležitosť za zachovanú. Súd poukazuje na to, že zákon o spotrebiteľských úveroch explicitne ustanovuje, že medzi povinné zmluvné náležitosti patrí označenie druhu, a to v § 9 ods. 2 písm. a) zákona. V zmysle doslovného gramatického výkladu citovaného ustanovenia nie je možné dospieť k inému záveru, ako o povinnosti dodávateľa uvádzať tento údaj v spotrebiteľskej zmluve, a nie o možnosti svojvoľného uvádzania tejto náležitosti. Požiadavka zákonodarcu na druh úveru vyžaduje konkrétnu identifikáciu úveru ako konkrétneho právneho úkonu, čím je umožnená aj možnosť porovnania týchto druhovo rovnakých produktov spotrebiteľom medzi viacerými dodávateľmi. Požiadavka zákonodarcu, pričom ide aj o požiadavku únieového spotrebiteľského práva, sleduje rozlíšenie jedného druhu úveru od iných druhov úveru, podľa vlastností jednotlivých druhov úverov.

47. Čo sa týka doby trvania zmluvy, súd vychádzal z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 69/2020 z 30.11.2021 uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 2/2022 pod číslom judikátu R 16/2022, že spotrebiteľ má možnosť zistiť dobu trvania zmluvy z ďalších náležitostí v zmluve obsiahnutých ako je splatnosť 1. splátky, termín konečnej splatnosti a počtu splátok. Posudzovaná zmluva však termín splatnosti 1. splátky neobsahuje, a preto súd musí konštatovať, že zmluva neobsahuje ani dobu trvania zmluvy ako predpísanú obligatórnu náležitosť.

48. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobkyne ohľadom osobitnej potreby uvádzania predpokladov použitých pre výpočet RPMN. Súd poukazuje na to, že predmetnou problematikou sa zaoberal aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.2.2021, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod číslom R 86/2021, kde najvyšší súd judikoval, že z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení do 31.3.2015 nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpoklady pre jej výpočet.

49. Aj absencia čo len jednej náležitosti, s ktorou zákon spája sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti, spôsobuje, že úver je potrebné posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov. Súd preto žalobe v časti týkajúcej sa určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, vo výroku I. rozsudku v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ vyhovel.

50. Bezúročnosť úveru vyplýva aj z výšky ročného úroku, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko viac ako dvojnásobne prevyšuje priemernú mieru úrokov v rozhodnom období.

51. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo

SK-3Csp/7/2022

-24-

plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

52. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

53. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

54. Za situácie, že predmetná úverová zmluva je súdom považovaná za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu absencie základných zákonných náležitostí a ak žalobkyňa na predmetnom úvere zaplatila aj tieto úroky a poplatky, ide o bezdôvodné obohatenie žalovaného z titulu zaplata sumy bez právneho dôvodu. Vychádzajúc z uvedeného je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému iba sumu, ktorú jej žalovaný skutočne poskytol. Z predložených listinných dôkazov ako aj z nesporných tvrdení strán vyplýva, že žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 400 eur a žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 545,48 eura. Preto súd zaviazal žalovaného vo výroku II. rozsudku vrátiť žalobkyni sumu 145,48 eura.

55. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

56. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

57. Pretože žalovaný svoj dlh žalobkyni včas nezaplatil, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a preto súd žalobkyni priznal vo výroku II. rozsudku v zmysle citovaných zákonných ustanovení aj požadovaný 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 145,48 eura, počnúc od 17.2.2022 do zaplata, t. j. od nasledujúceho dňa po doručení žaloby žalovanému.

58. Pokiaľ ide o námietku premlčania bezdôvodného obohatenia, v tomto smere súd poukazuje napr. na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/268/2021 z 28.2.2022, v ktorom najvyšší súd vyslovil názor, „že podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ C-485/19 zásada efektivity bráni vnútroštátnej úprave objektívnej trojročnej premlčacej lehoty, preto je nevyhnutné na tento typ nárokov subsidiárne uplatňovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia (a to bez skúmania zavinenia)“. Vzhľadom na dobu medzi prvým čerpaním peňažných prostriedkov žalobkyňou (jún 2012) a podaním žaloby (január 2022) je zrejme, že medzi nimi neuplynula doba 10 rokov, teda objektívna premlčacia doba ešte nemohla uplynúť. K posúdeniu subjektívnej premlčacej doby žalobkyňa

SK-3Csp/7/2022

-25-

predložila prehlásenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 6.9.2021, z čoho je zrejme, že do podania žaloby neuplynula ani 2-ročná subjektívna doba. Žalovaný námietku premlčania

k subjektívnej lehote ani nevzniesol, ani sa k tomuto dôkazu žiadnym spôsobom nevyjadril. Za tohto stavu súd vyhodnotil námietku premlčania ako nedôvodnú.

59. Predmetom žaloby bolo aj určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v zmluve a vo VOP. Neprijateľná podmienka je podmienka, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Možnosť spotrebiteľa domáhať sa vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky z pohľadu súdu vyplýva predovšetkým z § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.3.2019, sp. zn. 6Cdo/27/2018, podľa ktorého žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z.). Žalovaný sa sám vyjadroval, že podstatným predpokladom prijateľnosti zmluvnej podmienky je predovšetkým jej individuálne dojednanie, avšak nijakým spôsobom nepreukázal, že so žalobkyňou viedol kontraktálny proces vo vzťahu k napadnutým zmluvným podmienkam, pričom v zmysle citovaných zákonných ustanovení znáša dôkazné bremeno žalovaný a preto ako dodávateľ je povinný preukázať, že zmluvné podmienky boli dojednané individuálne.

60. Po preskúmaní zmluvných podmienok v súvislosti s citovanými zákonnými ustanoveniami mal súd za preukázané, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ako sú uvedené vo výrokoch III. až VII. rozsudku. Ide o zmluvné podmienky, ktorých neprijateľnosť už bola súdmi judikovaná a preto nie je nutné opakovanne ich neprijateľnosť odôvodňovať. Žalovaný napriek vedomosti o rozhodnutiach, ktorými boli judikované tieto zmluvné podmienky ako neprijateľné, naďalej ich obhajuje. Spotrebiteľská zmluva uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným má bezpochyby tzv. formulárový charakter. Žalobkyňa zo strany žalovaného nebola nijakým spôsobom upozornená na namietané NZP, ako ani na ich dôsledky. Jej „zmluvná voľnosť“ bola obmedzená len na dohodu o výške poskytnutého úveru, pričom všetky ostatné zmluvné podmienky, ako aj všetky dokumenty predložené spolu so spotrebiteľskou zmluvou, predstavujú diktát dodávateľa bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah. Z vyjadrení žalovaného, v ktorých rozsiahlym spôsobom namieta neprijateľnosť zmluvných podmienok napriek tomu, že ich neprijateľnosť, ako už súd uviedol, bola súdmi judikovaná, vyplýva, že nemieni rešpektovať ustanovenie § 53a OZ, podľa ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné

SK-3Csp/7/2022

-26-

zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. K procesnej stránke dokazovania neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorej neprijateľnosť už bola judikovaná, súd poukazuje na publikáciu: Števček, M., Dulák, Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomášovič, M., a kol. Občiansky zákonník I. § 1 – 450. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, 635 s., 636 s.: „Ak by však dodávateľ opätovne uplatnil žalobu plnenie na základe tej istej neprijateľnej podmienky, pre ktorú mu už súd raz plnenie z takejto zmluvnej podmienky nepriznal, súd mu žalobu bez ďalšieho môže zamietnuť a nemusí už opätovne zdôvodňovať neprimeranosť zmluvnej podmienky. Stačí poukázať už na právoplatný rozsudok súdu. Súd nemôže priznať ochranu dodávateľovi, ak sa domáha plnenia v rozpore so zákonom.“ Nie je žiaden dôvod na to, aby tento procesný princíp neplatil aj v prípadoch, keď žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, neprijateľnosť ktorej už bola judikovaná, podá spotrebiteľ. Súd v tomto zmysle poukazuje na žalobu a vyjadrenia, v ktorých žalobkyňa pri každej namietanej zmluvnej podmienke poukazuje na právoplatne rozsudky súdov.

61. Na základe uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku III. až VII. rozsudku.

62. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

64. O trovách konania súd rozhodol podľa citovaných zákonných ustanovení. Žalobkyni, ktorá mala vo veci plný úspech, súd priznal vo výroku VIII. rozsudku náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

SK-3Csp/7/2022

-27-

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.